

การศึกษาการทารุณกรรมและปล่อยปละละเลยเด็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความชุก ลักษณะความรุนแรง ระดับความรุนแรง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทารุณกรรมและปล่อยปละละเลยเด็ก ผลกระทบต่อพฤติกรรม และการจัดการกับปัญหาการกับปัญหาที่เกิดขึ้นของเด็กในครอบครัวและชุมชนบริบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเด็กที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-6 ซึ่งมีอายุ 12-18 ปี ของโรงเรียนใน 3 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1,553 คน ระหว่างเดือนมิถุนายน-กันยายน 2545 โดยเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ และหาความเที่ยงโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาช ได้ค่าอัลฟาเท่ากับ 0.90 วิเคราะห์ข้อมูล โดยความถี่ อัตราร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าควอไทล์ วิเคราะห์ ความสัมพันธ์เพื่อคัดเลือกตัวแปรใช้ χ^2 - test และ Independent t-test วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรใช้ logistic regression analysis

ผลการวิจัยพบว่า ความชุกของการเกิดทารุณกรรมและปล่อยปละละเลยต่อเด็ก เป็นร้อยละ 73.7 โดยเป็นด้านร่างกาย ด้านอารมณ์และจิตใจ ด้านการปล่อยปละละเลย และด้านเพศ ร้อยละ 54.6, 52.2, 37.6 และ 2.8 ตามลำดับ เด็กถูกกระทำส่วนใหญ่ไม่ต้องการการจัดการร้อยละ 62.6 รองลงมาคือสามารถจัดการด้วยตนเองร้อยละ 40.6 การให้ระดับความรุนแรงด้านร่างกายตั้งแต่ระดับความรุนแรงปานกลางถึงระดับรุนแรงสาหัส ด้านอารมณ์และจิตใจให้ระดับความรุนแรงเล็กน้อย ด้านเพศและด้านการปล่อยปละละเลยให้ระดับความรุนแรงเล็กน้อยถึงระดับรุนแรงสาหัส ผู้กระทำส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 60.0 และเป็นบิดามารดาทั้งสองคนร้อยละ 50.6 รองลงมาเป็นมารดาคนเดียวร้อยละ 27.2

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดทารุณกรรมและปล่อยปละละเลยเด็ก มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ได้แก่ ปัจจัยด้านเด็กคือ อายุ เพศ ลำดับการเกิด การเห็นคุณค่าในตนเอง ความเพียงพอของรายได้ ปัจจัยด้านบิดามารดา ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดา สภาพการรู้หนังสือของมารดา ประวัติที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงของมารดา บุคลิกภาพที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงของมารดา ปัจจัยด้านลักษณะครอบครัว เศรษฐกิจของครอบครัวและที่อยู่อาศัย ได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว การมีหนี้สิน เขตที่อยู่โรงเรียน

เด็กที่ถูกกระทำทารุณกรรมและปล่อยปละละเลย มีโอกาสจะเกิดผลกระทบต่อพฤติกรรมเป็น 5.77 เท่าของเด็กที่ไม่ถูกกระทำ (95%CI = 4.47-7.45) เด็กที่ถูกกระทำด้านเพศมีโอกาสเกิดผลกระทบต่อพฤติกรรมสูงสุดคือเป็น 12.99 เท่า ของเด็กที่ไม่ถูกกระทำ เด็กที่ถูกกระทำจำนวนด้านมากขึ้น จะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมสูงขึ้นเป็น 3-20 เท่าของเด็กที่ไม่ถูกกระทำ เด็กที่ถูกกระทำรุนแรงระดับที่สูง มีโอกาสเกิดผลกระทบต่อพฤติกรรมเป็น 3-6 เท่า ของเด็กที่ไม่ถูกกระทำ วิธีการจัดการที่เด็กใช้สูงสุดคือการแก้ปัญหาด้วยตนเอง รองลงมาเป็นปรึกษากับมารดาและปรึกษากับเพื่อนใกล้เคียงกัน

Abstract

TE147433

Title of the study : Child Abuse and Neglect in the Northeast. By JirawonTanwattanakul, Krittaya Sweangjareon, Nilawan Chantapreeda, PanthilaIttarat & Somporn Wattananukulkiat., 2003.

The purposes of this research were to study the prevalence, types and levels of severity and related factors to child abuse and neglect as well as the impact on children's behaviors and management of child abuse and neglect in the families of Isan community context. Data collection was through a questionnaire with 1,553 current students in secondary levels 1-6, 12-18 years of age, from schools in three provinces in the Northeast during June-September 2002. The tool, created by the researcher, with reliability obtained by Alpha-Cronbach Coefficient at 0.90, was checked by the experts for the content's reliability. Data analysis was by frequency, percentage, mean, standard deviation, median, quartile, chi-square, independent t-test, and logistic regression.

The results of the research:

The prevalence of child abuse and child neglect was found at 73.7%; physical abuse, emotional abuse, neglect, and sexual abuse accounted for 54.6, 52.2, 37.6, and 2.8% respectively. Most abused children did not taking care of at 62.6% follow by ability to manage by themselves at 40.6%. The rating levels of severity for physical abuse ranged from medium to very high; emotional abuse was rated slightly low; sexual abuse and neglect slightly low to very high. Females were mostly found as abusers, at 60.0%; both parents, at 50.6% followed by mothers alone, at 27.2%

The factors related to the child abuse and neglect were statistically significant ($p < 0.05$) were child factors-age, gender, birth order, self-esteem and income sufficiency; parent factors-father's educational level, mother's literacy, history of maternal abusive characteristics and personality related to such characteristics; and family factors in terms of economy and residence-family relationship, family debt and school district.

Children who were abused and neglected were found likely with the impact on their behaviors at 5.77 times of those who were not (95% CI=4.47-7.45). Children who were sexual abused were likely with the highest impact on behaviors at 12.99 times of those who were not. Children who were abused more than one type of abuse were found with the increasing impact on their behaviors as 3-20 times of those who were not. children who were abused in higher severity were likely with to impact on their behaviors at 3-6 times of those who were not. Ways to solutions used the most by these children were by themselves, followed by consulting their mothers and consulting their peers respectively.